

Vali ve Büyükşehir Belediye Başkanının Ulus Ötesicilik Kavramı Çerçevesinde Yeni Roller ve Kamu Yönetiminde Ortaya Çıkan Yeni Yapı

Cemal Öztürk⁸²

Giriş

Küreselleşmeyle birlikte ulus devlet sınırlarının birçok alanda etkisini yitirdiği bir dönemde göç gibi ulus ötesi hareketler devletlerin maruz kaldığı etkiyi büyütmektedir. Göç olgusu yalnızca insanların fiziki olarak bir yerden bir yere gitmesi değil, aynı zamanda gittiği yerde bir takım etkilere maruz kaldığı gibi belki o kadar olmasa da gittiği bu yerde bir takım etkilemeler de yaptığı gerçeğidir. Ulus devletlerde gördüğümüz ve etkileme ve etkilenmelerin vatandaşlar tarafından gerçekleştiği ortamlar, bahsettiğimiz tarzdaki ulus ötesi hareketler sonrasında tabiyetten bağımsız bir takım ulus ötesi toplumsal ve ekonomik bağlar kurulmasına yol açmakta, bu bağlar sonucunda da uluslararası sistem ve devletin yapısında değişiklikler ya da en azından değişikliklere yol açabilecek hareketler meydana gelmektedir. Ulus ötesinden gelen kendi uluslarının sınırlarını aşan yapılar gittikleri yerde bir takım kurallar, formasyonlarla karşılaşmakta ve bu genelde uygulamada resmi olarak yetkilendirilmiş ve görevlendirilmiş kişi veya makamlarca dizayn edilmektedir. Ülkemize oluşan bu tür ulus ötesi hareketlerin düzenlenmesi, organize edilmesi, bunların üstünde yetki kullanılması ve bunlara hizmet verilmesi bağlamında gerçekleştirilecek olan uyum süreci çok önemlidir. Bu süreçte yetkili ve görevli olanlar, yetki ve görev sınırları, bu bağlamdaki konumları ortaya konulmalı, aşikar kılınmalıdır. Bu alandaki mevcut durum ortaya konulduktan sonra ancak üstüne olumlu girişimler yapmak mümkün olacaktır. Ülkemiz açısından konuya bakıldığında, ulus ötesi hareketlerle gelenlere yapılacak muameleler hususunda yasal olarak en yetkili merciler mülki amirlikler ve belediyelerdir. Valiler özellikle illerdeki mülki amir ve hükümetin ildeki temsilcisi olmaları sıfatıyla, belediyeler de yürüttükleri hizmetler açısından kanunlarla bir takım çerçevesi belli yetki ve görevlerle donatılmışlardır. Valilerin konumu daha ziyade yetki, belediyelerin konumu da daha ziyade hizmet noktasında dikkate çekmekte ise de yetki ve görev ilintisi nedeniyle birbirleriyle bağlantısında şüphe bulunmamaktadır. Konuya küreselleşme ve ulus ötesicilik kavramıyla başlayıp bunlarla bağlantılı ve etkileşimi yüksek olan göç konusu ve etkileşimleri incelendikten sonra Vali ve genelde belediye başkanları özelde büyükşehir belediye başkanlarının konumları, etki ve etkinlikleri ortaya konulacaktır.

Küreselleşme

1940'larda bilgisayarın icadı ve 1990'larda internetin ortaya çıkması ve 1980 ve 1990'lı yıllarda bilgisayar kullanımındaki hızlı artışla birlikte hız kazanan Bilgi Ekonomisinin de desteklediği Dünya Bankası (World Bank), IMF, OPEC, AB gibi

⁸² Yrd. Doç. Dr., Bitlis Eren Üniversitesi, cemalozturk1974@hotmail.com

İİBF, Kamu Yönetimi Bölümü,

kurum ve birlikteliklerin de desteklediği nihayetinde gelişmiş ülkelerin diğer ülkeleri sömürme ya da emperyalizmin başka bir söylenişini yerine getirme uğraşındaki çok uluslu şirketlerin (ÇUŞ) önündeki engelleri ortadan kaldırma gayretleri, başta ekonomik konularda olmak üzere devletler arasındaki sınırları ortadan kaldırmaya başlamıştır. Bu durum yalnızca ekonomik değil beraberinde sosyo-kültürel yapıyı ve üniter yapıları da tehdit ederek Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin dağılmasıyla birlikte 1990'lardan sonra hızla artan küreselleşmeyi ortaya çıkartmıştır. 1970'lerde yaşanan ekonomik kriz 1980'lerin ilk yıllarında neo-liberal iktisat politikalarının devreye girmesi ve 1990'lı yıllardaki ABD deneyimi ile hızlı bir değişim sürecini göstermeye başlamıştır (Kevük, 2006: 320). Merkantilist Kapitalizm ve Sömürgecilik (1500-1800), Girişimci ve Finansal Kapitalizm (1800-1875), Uluslararası Kapitalizm (1875-1945), Çok Uluslu Kapitalizm (1945-1960) gibi süreçlerden sonra nihayet 1960'tan itibaren küreselleşen bir kapitalizm ortaya çıkmıştır (Başoğlu vd, 2001: 11 vd). Küreselleşme ÇUŞ'in yararına olmak üzere devletlerin idari yapılarında da değişiklikler yapmış ve yapmaktadır. Böylece ticaretin serbestliği ya da ÇUŞ'in önünde engelleri kaldırma gayesine hizmet eden birçok kurumun gayret ve teşvikleri, teknolojinin desteğiyle devletlerarasındaki sınırlar büyük oran da ortadan kalmış ya da geçişi kolay hale getirilmiştir.

Ulus Ötesicilik

Türk Dil Kurumunun Büyük Türkçe Sözlüğe baktığımızda “ulus” kelimesinin anlamı şu şekillerde verilmektedir: Belli bir sınır içinde yaşayan ve halk kültürüyle seçkin kültürünü yaratan insanların oluşturduğu siyasal toplum; 1. Göçebe. 2. Oba. 3. Aşiret, kavim; Aşiret, halk, millet, kavim; Millet, halk, insan topluluğu. Aynı kurumun imla kılavuzunda bazen “ulusötesi” olarak kullanılan terimin “ulus ötesi” şeklinde yazılması gerektiği görülmektedir (<http://www.tdk.gov.tr>).

Ulusalılık tek bir çerçeve içindeyken ulus ötesicilik, ulus-devlet sınırlarını aşan çoklu tecrübeler hakkındadır (Şimşek, 2012: 35). Ulus ötesicilik (transnasyonalizm), uluslararası ilişkilerde vatandaşlık, tabiiyet ve millî kimlikten bağımsız olarak hareket eden çıkar gruplarının, ulus sınırlarını aşarak toplumsal ve ekonomik bağlar kurması ve bu bağların uluslararası sistemi ve devletin yapısını değiştirmeye başlamasına dair bir görüştür (Özen vd, 2013: 10).

Karl Deutsch'a göre ulus, belirli bir toprak parçası üzerindeki iletişimin yoğun olarak artmasından doğar (Deutsch, 1969) ilhamını Deutsch veya Benedict Anderson'ın milliyetçilik modellerinden alan küreselleşme kuramcılarına göre, ulus ötesi süreçler de ulusların inşasıyla sonuçlanan süreçlere benzemektedir (Dieckhoff ve Jaffrelot, 2010: 337).

Ulusal olanla ilgili kavramlar; yer, vatan, coğrafi görünüm (landscape), kökler ve aidiyet iken ulus ötesini çağrıştıran kavramlar; yurtsuzlaşma, köksüzlük, kökünden arınmak, küresel kültür mekânları, ayrışma, ve yeni yerler arzu etme ile ilgili kavramlar olmaktadır (Uysal, 2015: 759). Nitekim ulus ötesi göç konusundaki önemli isimlerce (Kütük, 2015: 206) ulus ötesicilik çalışmalarında şu beş soru kullanılabilir; akrabalık ilişkileri, aile kurumu ve yapısı, sosyal ağların yapısı ve işleyişi gibi alanların ulus ötesiciliği nasıl etkilediği, aile ilişkileri içerisindeki çoklu sınıf yapısı ve bunun nasıl yeniden üretildiği, ulus ötesi ağların yeni ekonomik etkiler oluşturup-oluşturmadığı, ulus ötesi göçmenlerin organizasyonlarını nasıl geliştirdikleri ve ulus ötesi medyanın nasıl geliştiği ve bunun ulus ötesi sosyal alanlara etkisidir (Schiller, 2006: XXII).

Ulus ötesicilik (Transnasyonalizm) uluslararası göç çalışmalarında, tek yönlü ve durağan algılayışa karşı bir bakış açısı sağlamıştır (Sirkeci, 2012: 1). Faist'in üç kuşak olarak tarif ettiği göç kuramlarında, ulus ötesicilik göç nedeniyle çıkılan ve göç edilen ülkeleri bağlayan göç deneyimlerini dikkate alarak üçüncü kuşağı temsil eden (Thomas, 2000: 12) bir yaklaşım olarak ifade edilmektedir.

1990'ların başında Antropologlar insanların göç fikirleri, mal ve ulusal sınırların ötesine sivil ve siyasi bağlılığın bir avantajını üreten farklı yolları vurgulayan anlayış ile ortaya çıkan araştırmaların ortaya çıkmasını tetiklemiştir. Ayrıca "ulus ötesi ilişkiler" – "kişiler, koalisyonlar ve hükümetlerin merkezi dışında kalan dış politika organları tarafından kontrol edilmeyen devletin var olan sınırları boyunca etkileşimleri" olarak belirtilmektedir -bunların "Ulus ötesi ilişkiler ve devletlerarası sistem arasındaki karşılıklı etkiler" olarak bunların çağdaş dünya siyasetinin anlaşılmasında merkezi önemde olduğunu belirtmektedir. Ulusötesiciliğin zıttı fikir olarak bazı zenginlerin sonradan fakirlere fikir olarak önerdikleri bir ideoloji olarak hiçbir zaman ayrıntılı olarak ne olduğu ortaya konulabilen bir kavram olmayacaktır (Cidell, 2012: 600).

Ulus ötesicilik kavramının sosyal ve ekonomik ulus ötesi uygulamaları sınırlı ve kurumsallaşma seviyesi düşüktür. Uyum tarafında ise kavramın kullanım ölçüsünde "sosyo-kültürel" uyum kavramı ile örtüştüğü görülmektedir. Kavram ayrıca "yapısal uyum" kavramının zıttına yabancının geri dönüşünü ilgilendiren (return migration) göç kavramı ile ilgili olarak istihdam ve eğitim gibi ayrı ayrı ele alınan boyutları kapsar (Carling, ve Pettersen, 2014: 14-15).

Göç

Kavram ile ifade edilen insan hareketliliği, insanlık tarihinin başlangıcından beri toplumsal yaşamın ve günümüz modern dünyasının önemli unsurlarından biri olmuştur. Bu kapsamda uluslararası göç ve neden olduğu sorunlar, 20. Yüzyılın ikinci yarısından itibaren küreselleşme ile birlikte ön plana çıkmıştır (Deniz, 2014: 177). Göç kısaca, bir hareketliliği ifade etmektedir. Göç olgusunun özünü oluşturan bu "bir yerden bir yere hareket" eylemi, göçü, sosyal, ekonomik, kültürel, siyasî, coğrafi ve diğer birçok açıdan ele almayı zorunlu kılmaktadır (Thomas F, 2000: 12).

Tarihsel süreç içerisinde bakıldığında sömürge dönemine kadar olan göç hareketlerini sömürgecilik ile başlayan göç hareketlerinden ayıran en önemli özelliğin, Batı'nın iş gücü ihtiyacını karşılama amacı gütmesi olduğunu söyleyebiliriz. XV. Yüzyılda sömürgeciliğin başlaması ile beraber Batı'nın temel gereksinmesi olan insan gücü, köle ticareti ile karşılanmaya başlanmıştır (Yılmaz, 2014: 1687). Sanayi toplumlarında bireylerin konut ve işyerleri genellikle farklılaşmıştır, bireyin işyerini ve konutunu bu emek pazarı dışına çıkarmasının eş zamanlı olacağı da sanayi toplumları için kolayca kabul edilebilecektir (Tekeli, 2008: 173).

Bir çok farklı sınıflandırmanın yanında göçü; zorunlu-gönüllü göç, emek göçü, sürekli göç, mevsimlik göç, iç göç ve dış göç olarak sınıflandırmak ta mümkündür (Öztürk, 2016: 80). Zorunlu göçler, insanların isteğine bırakılmadan, devlet tarafından bazı olaylar ve durumlar karşısında mecburi olarak yaptırılan göçler iken gönüllü göçler, hiçbir baskıya maruz kalmadan insanların kendi tercihleri doğrultusunda yaptıkları göçlerdir. Emek göçleri; tayin nedeniyle yapılan göçler ve işgücü göçleri diye ayrılabilir. Tayin nedeniyle yapılan göçler, geçici olabileceği gibi sürekli de olabilir, memurların durumu gibi. İşçi göçleri ise, emeğiyle çalışıp para kazanan insanların iş nedeniyle başka bölgelere, şehirlere gitmesiyle gerçekleşen göçlerdir

(Koçak ve Terzi, 2012: 171). Yaşadıkları ülkede iş imkanı bulamayan ya da yaptığı işten herhangi bir nedenden dolayı (ekonomik ve sosyal tatminsizlik, fırsat eşitsizliği) başka ülkelere iş bulabilmek veya halihazırda bulunduğu işte çalışmak amacıyla giden göçmenlerin bu yer değiştirmeleri “işçi göçü” olarak tanımlanabilir. Sürekli Göç: İnsanların yaşadıkları yerden bir başka yere, temelli yerleşmek üzere gitmelerine “sürekli göç” denir. Sürekli göçler, gönüllü olabileceği gibi zorunlu olarak da yapılmaktadır. Eğer beklenmedik anda çıkan savaşlar, doğal afetler ya da terör olaylarından dolayı devlet tarafından yapılmaya zorlanan göçler olursa bunlar zorunlu göçler olarak tanımlanmaktadır. Mevsimlik Göç: İnsanların her yıl belirli aylar içerisinde buldukları ortamdan başka bir ortama çalışmak (pamuk ve fındık toplamak gibi), gezmek (tatil amaçlı gidilen yerler gibi) ya da dinlenmek (bağ evlerine gidilmesi gibi) için bir süreliğine gitmeleri olayına mevsimlik göç denilmektedir (Koçak ve Terzi, 2012: 171). İç Göç: Bir ülke içinde bölge, kent, kasaba ve köy gibi yerlerin birinden diğerine yerleşme amacıyla yapılan hareket” şeklinde ifade edilmektedir. İç göç çevresel, ekonomik, sosyolojik, siyasal ve kültürel yönleri bulunan karmaşık bir olgudur (Özdemir, 2012: 1). Dış Göç: Küreselleşmeyle birlikte 20. Yüzyılın son çeyreğinden itibaren gündemden inmemeye başlamıştır. Siyasi istikrarsızlık, insan hakları ihlali, baskıcı rejimler, iç savaşlar, etnik çatışmalar, iş gücü talebinin azlığı, ekonomik sıkıntılar, coğrafi koşulların yetersizliği ve can güvenliği korkusundan kaçan insanlar en azından daha insanca yaşayabileceği kadar para kazanabilmek, ailelerine mali yardım sağlayabilmek ve daha iyi yaşam koşullarına sahip olabilmek amaçlarıyla canlarını hiçe sayarak ucuz iş gücüne ihtiyaç duyan batı ülkelerine yönelmektedirler (Deniz, 2014: 178).

Yerleşilen ülkelerde ulus ötesi uygulamaların göçmenlerin siyasi bağlılıklarını nasıl beslediği ya da gizlediği ile ilgili çalışmalar bulunmaktadır; bunların çok azı siyasi uygulamaların nasıl geliştirileceği ile ilgili araştırma yapmaktadır (Global Networks, 2014: 80-102).

Uluslararası göçün düzensiz şekilde artmasının ulus-devletlerin zayıflama ve güçsüzleşmesine sebebiyet verdiği de değerlendirilmektedir (Şemşit, 2010: 27). Avrupa Birliği gibi Bölgesel birlikliliklerin, küreselleşme sürecinde, ulus ötesiciliği destekleyen bölgesel bütünleşmeler sayesinde ulus devletleri küreselleşme sürecinde koruduğu da söylenmektedir (Stephen ve Miller, 2008: 132).

Uluslararası göç doğal sınır ötesi bağlantıları oluşturur: göçmen gelirleri, mektuplar, telefon aramaları, ziyaretler, kendi ülkelerine yapılan yatırımlar ek ülkeden ayrılmalara teşvik etmekte; yeni gelenlerin sahip oldukları kanalları yerleşimi sağlamakta, sınır ötesi ağlar sayesinde göçün sosyal, psikolojik ve ekonomik maliyetleri azalmakta böylece bu yollar ile nüfusun büyümesi ortaya çıkmaktadır. Bu devam eden geri bildirim göçün neden bir şekilde çok yavaş başladığını ve çok zor bir şekilde durdurabileceğini açıklamaktadır (Cidell, 2012:606).

Küreselleşmede göç süreçlerinin varlığı ile ilgili mevcut gidişatın anlaşılması için “sistemik faktörün” ele alınması, ikinci temel olarak anlaşılan, “çağdaş toplumsal yaşamın tüm yönleriyle genişletilmesi, derinleştirilmesi ve dünya çapında birbirine hızla bağlı hale getirilmesidir” (Bocagni, 2012: 121).

Benzer şekilde, ulusötesicilik için 'göç' ilişkisini vurgulayan, bazı insanların ulus ötesi bağlılık özelliği olmasa da devam eden nüfus hareketi anlamına geldiği vurgulanmaktadır. Levitt (2001a: 198) ‘in belirttiği gibi, 'Hareket ulus ötesi uygulamalara geçilmesi için bir önkoşul değildir', ve bunun ikinci ve daha sonraki nesillerde göz önüne alındığında unutulmaması çok önemlidir. Terimdeki bu kaymayı

önlemek için, pek çok göçmen ve onların göçmen çocuk ve torunları açısından hayatın gerçeklerini açıklamak için uluslararası göç ve diğer uluslar üstü uygulamaları arasında net bir ayırım, yapılması gerekir (Lee, 2013: 296).

Finansal gelirler genelde "bir göçmenin göç ettiği hedef ülkeden menşe ülkesine gönderilen kazanç bölümü" olarak: Kazanılan gelirleri ülkelerine havale gönderme mültecilerin ülkelerinden ayrılmalarının en temel nedeni olmasa da genellikle eve para göndermeye başlarlar. Bu durumdaki göçmenlerin finansal gelirlerini yollama işlemleri devletin kontrolü altında değildir. Bu tür para gönderme faaliyeti resmi bankacılık sistemleri ve küresel havale sistemleri dışında çalışır (en azından Tayland Burma'da) bu tür para gönderme birbirini bilen ve tanıyanlar ya da birbiriyle ilişkili kişiler arasında para transferi şeklinde ortaya çıkmaktadır (Brees, 2010: 285). Bu ilişkilerde ulus ötesi para hareketliliği olarak ifade edilebilecektir.

Hareketlilik üzerine yapılan son çalışmalar uçma, araba kullanma, yürüme, bisiklete binme, demiryolları ile seyahat etmenin bir parçası olan uygulama ve deneyimleri araştırmakta, bunları da göç, turizm ve ticari ulus ötesi süreçler olarak sunmaktadır, bu arada ulaşım coğrafyacıları gibi gruplarda bu akımları geçerli kılabacak araçların ve altyapının arkasında bulunan politik ekonominin önemini ortaya koymaya devam etmektedir (Cidell, 2012: 593-594).

Vali ve Büyükşehir Belediye Başkanı

Yukarda ulus ötesicilik kavramının anlamı, küreselleşme ve göç olgularından bahsettikten sonra Türkiye'de Vali ve Belediye Başkanlarının ulus ötesicilik perspektifinden bakarak yetki ve sorumluluklarını göz önünde tutarak durumlarını ortaya koymaya çalışılacaktır. Burada geçerli olan durumu ortaya koymak için geniş olarak mevzuattan yararlanılacaktır. Aşağıdaki şekilde, dünyadan Türkiye'ye ya da Türkiye'den dünyaya ulus ötesi hareketleri sağlamadaki kilit rollerini de göz önüne alarak Vali ve belediye başkanlarını bir geçiş hattı olarak gösterilmiştir.

Vali

İl genel idaresinin başı ve mercii validir. Bakanlıkların kuruluş kanunlarına göre illerde lüzumu kadar teşkilat bulunur. Bu teşkilatın her birinin başında bulunanlar il idare şube başkanlarıdır. Bunların emri altında çalışanlar ilin ikinci derecede memurlarıdır. Bu teşkilat valinin emri altındadır (İl İdaresi Kanunu (<http://www.mevzuat.gov.tr>) -İİK m.4). Valiler, İçişleri Bakanlığının inhası, Bakanlar Kurulunun kararı ve Cumhurbaşkanının tasdiki ile tayin olunurlar (İİK m.6). Valiler, Devlet genel ve özel hukuku hükümlerine ve ikamet, seyahat, konsolosluk, ticaret ve seyrisefain mukavelelerine göre yabancıların hukuki durumlarını ve deniz, kara ve hava ticaretlerini ilgilendiren işlerde konsolosluklarla muhabere ve bunların müracaat ve ziyaretlerini kabul ederler (m.12).

İl İdaresi Kanununda Valinin Türkiye idari yapısındaki yeri ve temsil durumu ortaya konulurken Uluslararası Koruma Kanunu'nda ulus ötesi hareketlerdeki yetki vesorumluluk açıklanmaktadır. Bu bağlamda Vali yetkilerinin çokluğu karşısında Türkiye'ye giriş yasağı ve sınırdışı etme kararı, Vize, İkamet izni ve seyahat Belgesi, Uluslararası koruma başvurusu, İdari gözetim ve İdari para cezası ve Kişisel veriler ve Vatansızlığın Tespiti başlıklarında ilgili görevler ifade edilmektedir.

Türkiye'ye giriş yasağı ve sınırdışı etme kararı; Türkiye'den sınır dışı edilen yabancıların Türkiye'ye girişi, Genel Müdürlük veya valilikler tarafından yasaklanır.

Türkiye'ye giriş yasağının süresi en fazla beş yıldır. Ancak, kamu düzeni veya kamu güvenliği açısından ciddi tehdit bulunması hâlinde bu süre Genel Müdürlükçe en fazla on yıl daha artırılabilir. Vize veya ikamet izni süresi sona eren ve bu durumları yetkili makamlarca tespit edilmeden önce Türkiye dışına çıkmak için valiliklere başvuruda bulunup hakkında sınır dışı etme kararı alınan yabancıların Türkiye'ye giriş yasağı süresi bir yılı geçemez (YUKK m.9). Sınır dışı etme kararı, Göç İdaresi Genel Müdürlüğünün talimatı üzerine veya resen valiliklerce alınır (YUKK m.53).

Vize; Türkiye'de doksan güne kadar kalacak yabancılar, vatandaşı oldukları veya yasal olarak buldukları ülkedeki konsolosluklardan geliş amaçlarını da belirten vize olarak gelirler. Vizenin veya vize muafiyetinin Türkiye'de sağladığı kalış süresi, her yüz seksen günde doksan günü geçemez. Vizeler, konsolosluklarca, istisnai durumlarda ise sınır kapılarının bağlı olduğu valiliklerce verilir (YUKK m.11). Vize almadan sınır kapılarına gelen yabancılar, süresi içinde Türkiye'den ayrılacaklarını belgelemeleri hâlinde, sınır kapılarında istisnai olarak vize verilebilir. Sınır vizesi, sınır kapılarının bağlı olduğu valiliklerce verilir. Valilik bu yetkisini sınırda görevli kolluk birimine devredebilir. Bakanlar Kurulunca farklı bir süre belirlenmediği sürece, bu vize Türkiye'de en fazla on beş gün kalma hakkı sağlar (YUKK m.13). Vizeler; a)Sahteciliğe konu olduğunun tespiti, b)Üzerinde silinti, kazıntı veya tahrifat yapıldığının anlaşılması, c) Vize sahibinin Türkiye'ye girişinin yasaklanması, ç)Yabancıların suç işleyebileceği yönünde kuvvetli şüphe bulunması, d) Pasaport veya pasaport yerine geçen belgenin sahte olması veya geçerliliğinin sona ermesi, e) Vize veya vize muafiyetinin amacı dışında kullanılması, f) Vizenin verilmesine temel olan şartların veya belgelerin geçerli olmadığı anlaşılması, hâllerinde, vizeyi veren makamlar veya valiliklerce iptal edilir. Vizenin geçerlilik süresi içinde yabancıyla ilgili sınır dışı etme kararı alınması hâlinde vize iptal edilir (YUKK m.16)

İkamet İzni ve seyahat belgesi: İkamet izni başvuruları bazı hallerde istisnai olarak valiliklere de yapılabilir (YUKK m.22). İkamet izinleri valiliklerce uzatılabilir. Uzatma başvuruları, ikamet izni süresinin dolmasına altmış gün kalmasından itibaren ve her koşulda ikamet izni süresi dolmadan önce valiliklere yapılır. Uzatma başvuruları, valiliklerce sonuçlandırılır (YUKK m.24). Türkiye içinden yapılan ikamet izni talebinin reddi, ikamet izninin uzatılmaması veya iptali ile bu işlemlerin tebliği valiliklerce yapılır (YUKK m.25). Türkiye'de kesintisiz en az sekiz yıl ikamet izniyle kalmış olan ya da Göç Politikaları Kurulunun belirlediği şartlara uyan yabancılar, Bakanlığın onayıyla valilikler tarafından süresiz ikamet izni verilir (YUKK m.42). Bazı durumlarda ikamet izinlerinin verilmesindeki şartlar aranmadan, Bakanlığın onayı alınmak ve en fazla birer yıllık sürelerle olmak kaydıyla, valiliklerce insani ikamet izni verilebilir ve bu izinler uzatılabilir (YUKK m.46). İnsani ikamet izni Bakanlığın onayı alınmak kaydıyla, iznin verilmesini zorunlu kılan şartlar ortadan kalktığında valiliklerce iptal edilir ve uzatılmaz (YUKK m.47). İnsan ticareti mağduru olduğu veya olabileceği yönünde kuvvetli şüphe duyulan yabancılar, yaşadıklarının etkisinden kurtulabilmeleri ve yetkililerle iş birliği yapıp yapmayacaklarına karar verebilmeleri amacıyla valiliklerce otuz gün süreli ikamet izni verilir. Bu ikamet izinlerinde, diğer ikamet izinlerinin verilmesindeki şartlar aranmaz (YUKK m.48). Mültecilere, valiliklerce Sözleşmede belirtilen seyahat belgesi düzenlenir (YUKK m.84).

Uluslararası Koruma Başvurusu: Uluslararası koruma başvuruları valiliklere bizzat yapılır. Başvuruların ülke içinde veya sınır kapılarında kolluk birimlerine yapılması hâlinde, bu başvurular derhâl valiliğe bildirilir. Başvuruyla ilgili işlemler

valilikçe yürütülür. Hürriyeti kısıtlanan kişilerin uluslararası koruma başvuruları, valiliğe derhâl bildirilir (YUKK m.65). Uluslararası koruma başvuruları valiliklerce kaydedilir. Mülakat zamanı ve yeri kayıt esnasında bildirilir. Başvuru sahibine kayıt esnasında; kimlik bilgilerini içeren, uluslararası koruma başvurusunda bulunduğunu belirten, otuz gün geçerli kayıt belgesi verilir. Kayıt belgesi, gerektiğinde otuz günlük sürelerle uzatılabilir (YUKK m.69). Kabul ve barınma merkezleri, valilikler tarafından işletilir (YUKK m.95).

İdari gözetim ve İdari para cezası: Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununun 54. Maddesi kapsamındaki yabancılar, kolluk tarafından yakalanmaları hâlinde, haklarında karar verilmek üzere derhâl valiliğe bildirilir. Bu kişilerden, sınır dışı etme kararı alınması gerektiği değerlendirilenler hakkında, sınır dışı etme kararı valilik tarafından alınır. Değerlendirme ve karar süresi kırk sekiz saati geçemez. Hakkında sınır dışı etme kararı alınanlardan; kaçma ve kaybolma riski bulunan, Türkiye'ye giriş veya çıkış kurallarını ihlal eden, sahte ya da asılsız belge kullanan, kabul edilebilir bir mazereti olmaksızın Türkiye'den çıkmaları için tanınan sürede çıkmayan, kamu düzeni, kamu güvenliği veya kamu sağlığı açısından tehdit oluşturanlar hakkında valilik tarafından idari gözetim kararı alınır. Hakkında idari gözetim kararı alınan yabancılar, yakalamayı yapan kolluk birimince geri gönderme merkezlerine kırk sekiz saat içinde götürülür. İdari gözetimin devamında zaruret olup olmadığı, valilik tarafından her ay düzenli olarak değerlendirilir. Gerek görüldüğünde, otuz günlük süre beklenilmez. İdari gözetimin devamında zaruret görülmeyen yabancılar için idari gözetim derhâl sonlandırılır. Bu yabancılar, belli bir adreste ikamet etme, belirlenecek şekil ve sürelerde bildirimde bulunma gibi idari yükümlülükler getirilebilir (YUKK m.57).

Uluslararası Korumada Başvuru sahipleri, sadece uluslararası koruma başvurusunda bulunmalarından dolayı idari gözetim altına alınamaz. Başvuru sahiplerinin idari gözetim altına alınması istisnai bir işlemdir. Valilik, idari gözetim yerine başka usuller belirleyebilir. Bu tedbirler yeterli olmadığı takdirde, idari gözetim uygulanır (YUKK m.68). Diğer kanunlara göre daha ağır bir ceza gerektirmediği takdirde; bazı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununu hükümlerine aykırılıklarda yabancılar valilik veya kolluk birimlerinde idari para cezası uygulanır. Verilen para cezaları tebliğ tarihinden itibaren otuz gün içinde ödenir (YUKK m.102).

Kişisel veriler ve Vatansızlığın Tespiti: Yabancılar, başvuru ve uluslararası koruma statüsü sahiplerine ait kişisel veriler, Genel Müdürlükçe veya valiliklerce ilgili mevzuata ve taraf olunan uluslararası anlaşmalara uygun olarak alınır, korunur, saklanır ve kullanılır (YUKK m.99). Vatansızlığın tespiti Göç İdaresi Genel Müdürlüğüne yapılır. Vatansız kişiler, Vatansız Kişi Kimlik Belgesi almakla yükümlü olup, belge Genel Müdürlüğün uygun görüşü alınarak valiliklerce düzenlenir. Hiçbir harca tabi olmayan bu belge, ikamet izni yerine geçer ve iki yılda bir valiliklerce yenilenir (YUKK m.50).

Büyükşehir Belediye Başkanı

Büyükşehir Belediye Başkanının Ulusötesicilik bağlamındaki konumu ortaya koymak için öncelikle 5393 Sayılı Belediye Kanunu, 5216 Sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ve son olarak da On Dört İilde Büyükşehir Belediyesi Ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'a bakılacaktır.

5393 Sayılı Belediye Kanunu'nun (<http://www.mevzuat.gov.tr>) (BK) 3. maddesinde belediyenin tanımı yapılmaktadır, buna göre bahse konu kanunun

uygulanmasında Belediye: Belde sakinlerinin mahallî müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurulan ve karar organı seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan, idarî ve malî özerkliğe sahip kamu tüzel kişisini ifade etmektedir. Belediyenin yetki ve imtiyazlarını gösteren 15. maddede “Belde sakinlerinin mahallî müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla her türlü faaliyet ve girişimde bulunmak.” şeklinde olup o beldede oturmak belediyenin hizmet vermesi için yeterlidir. Belde halkının huzur, esenlik, sağlık ve mutluluğu için gereken önlemleri almak, belediye başkanının görevlerindedir (BK m.38). Hatta hizmette aksaklık olması halinde bu durumun halkın sağlık, huzur ve esenliğini hayati derecede olumsuz etkilediğinin İçişleri Bakanlığının talebi üzerine yetkili sulh hukuk hâkimi tarafından belirlenmesi durumunda İçişleri Bakanı, hizmetlerde meydana gelecek aksamanın giderilmesini, hizmetin özelliğine göre makul bir süre vererek belediye başkanından ister (BK m.57). Ayrıca belediye, belediye meclisinin kararına bağlı olarak görev alanıyla ilgili konularda faaliyet gösteren uluslararası teşekkül ve organizasyonlara, kurucu üye veya üye olabilir (BK m.74).

Belediye Kanunu’nda hemşehri hukuku şu şekilde düzenlenmiştir: “Herkes ikamet ettiği beldenin hemşehrisidir. Hemşehrilerin, belediye karar ve hizmetlerine katılma, belediye faaliyetleri hakkında bilgilendirme ve belediye idaresinin yardımlarından yararlanma hakları vardır. Yardımların insan onurunu zedelemeyecek koşullarda sunulması zorunludur. Belediye, hemşehriler arasında sosyal ve kültürel ilişkilerin geliştirilmesi ve kültürel değerlerin korunması konusunda gerekli çalışmaları yapar. Bu çalışmalarda üniversitelerin, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, sendikaların, sivil toplum kuruluşları ve uzman kişilerin katılımını sağlayacak önlemler alınır. Belediye sınırları içinde oturan, bulunan veya ilişkisi olan her şahıs, belediyenin kanunlara dayanan kararlarına, emirlerine ve duyurularına uymakla ve belediye vergi, resim, harç, katkı ve katılma paylarını ödemekle yükümlüdür” (m.13). Görüldüğü gibi o belde de ikamet etmekle birlikte kişiler hak sahibi olurken aynı zaman da sorumluluklar da üstlenmektedirler. Madde 14. Her ne kadar Belediyenin görev ve sorumluluklarının sayıldığı 14. Maddesinde belediye hizmetleri vatandaşın en yakın yerde ve en uygun yöntemlerle sunulur demekte ise de, aynı kanunun 3. Maddesinde açıkça belde sakinlerinin hepsinin mahalli müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurulduğu ve 15. maddesinde belde sakinlerinin ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla her türlü faaliyet ve girişimde bulunacağından cihetle, hizmet götürülmesi ve sunumunda vatandaş ya da vatandaş olmayan ayrımı yapılması mümkün değildir.

5216 Sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu’nun (<http://www.mevzuat.gov.tr>) (5216 SK) 3. maddesinde büyükşehir belediyesinin tanımı yapılmaktadır. Bahse konu kanunun uygulanmasında Büyükşehir belediyesi, sınırları il mülki sınırı olan ve sınırları içerisindeki ilçe belediyeleri arasında koordinasyonu sağlayan; idarî ve malî özerkliğe sahip olarak kanunlarla verilen görev ve sorumlulukları yerine getiren, yetkileri kullanan; karar organı seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan kamu tüzel kişisini ifade etmektedir. Büyükşehir belediye başkanı da büyükşehir belediye idaresinin başı ve tüzel kişiliğinin temsilcisidir (5216 SK m.17). Toplam nüfusu 750.000’den fazla olan illerin il belediyeleri kanunla büyükşehir belediyesine dönüştürülebilir (5216 SK m.4). Büyükşehir belediyelerinin sınırları, il mülki sınırlarıdır (5216 SK m.5). Büyükşehir ve ilçe belediyeleri; görevli oldukları konularda bu Kanunla birlikte Belediye Kanunu ve diğer mevzuat hükümleri ile

ilgisine göre belediyelere tanınan yetki, imtiyaz ve muafiyetlere sahiptir (5216 SK m.10).

5216 Sayılı Kanuna göre, Belediye teşkilatının en üst amiri olarak belediye teşkilâtını sevk ve idare etmek, beldenin ve belediyenin hak ve menfaatlerini korumak ve bütçede yoksul ve muhtaçlar için ayrılan ödeneği kullanmak (5216 SK m.18) büyükşehir belediye başkanının görev ve yetkilerinden bazılarıdır. Büyükşehir belediyesinin giderlerinden biri de yabancı ya da vatandaş ayrımı yapmadan dar gelirli, yoksul, muhtaç ve kimsesizler ile engellilere yapılacak sosyal hizmet ve yardımlardır (5216 SK m.24). Başka bir maddeye göre, büyükşehir belediyelerinde engellilerle ilgili bilgilendirme, bilinçlendirme, yönlendirme, danışmanlık, sosyal ve mesleki rehabilitasyon hizmetleri vermek üzere engelli hizmet birimleri oluşturulur. Birçok hizmeti olan belediyelerin bu hizmetlerini sağlama ve sunma sırasında yasal olarak yabancı-ayrımı gözetilmediği görülmektedir.

ŞEMA: Kanunlarda Vali ve Belediye Başkanı Görev ve Yetkileri

İl İdaresi Kanunu-5442	6458 YUKK (Valiler için)	Belediye Kanunu-5393	Büyükşehir Belediyesi Kanunu-5216	Ondört İlde Büyükşehir Kurulması 6360
Vali, ilde Devletin ve Hükümetin temsilcisidir	Türkiye'ye giriş yasağı ve sınırdışı etme kararı.	Belediye başkanı, belediye idaresinin başı ve belediye tüzel kişiliğinin temsilcisidir.	B. belediye başkanı, büyükşehir belediye idaresinin başıdır.	Nitelik ve göreve dair 5393 ve 5216 sayılı yasalara uygundur.
İl genel idaresinin başı ve mercii validir.	Vize	Belde sakinlerinin mahalli müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurulur.	Sınırları il mülki sınıridir ve ilçe belediyeleri arasında koordinasyonu sağlar.	Büyükşehir belediye başkanlarının 14 ilde aynı yetki ve görevleri var.
Ayrı ayrı her Bakanın mümessili ve bunların idari ve siyasi yürütme vasıtasıdır.	İkamet İzni ve seyahat belgesi. Uluslararası Koruma Başvurusu.	Belediye başkanının görevi, belde halkının huzur, esenlik, sağlık ve mutluluğu için gereken önlemleri almaktır.	Görevli oldukları konularda bu Kanunla birlikte Belediye Kanunu ve diğer mevzuat hükümleriyle uyumlu görev.	
İl sınırları içinde huzur ve güvenliğinin, ... önleyici kolluk yetkisi valinin ödev ve görevlerindedir.	İdari gözetim ve idari para cezası.	Hizmette aksama olması halinde İçişleri Bakanı aksamının giderilmesini makul bir süre vererek belediye başkanından ister	Başkanın görevlerinden biri, Beldenin ve belediyenin hak ve menfaatlerini korumak	
Valiler, yabancıların hukuki durumlarını ilgilendiren işlerde konsolosluklarla muhabere ve bunların müracaat ve ziyaretlerini kabul ederler.	Uluslararası Korumada Başvuru sahipleri.	Herkes ikamet ettiği beldenin hemşehrisidir. Hemşehrilerin, belediye karar ve hizmetlerine katılma, belediye faaliyetleri hakkında bilgilendirme ve belediye idaresinin yardımlarından yararlanma hakları vardır.	B. belediyesinin giderlerinden biri: Dar gelirli, yoksul, muhtaç ve kimsesizler ile engellilere yapılacak sosyal hizmet ve yardımlar.	

Vali, yabancıların deniz, kara ve hava ticaretlerini ilgilendiren işlerde konsolosluklarla muhabere ve bunların müracaat ve ziyaretlerini kabul eder.	Kişisel veriler ve Vatansızlığın Tespiti	Belediye, hemşehirliler arasında sosyal ve kültürel ilişkilerin geliştirilmesi ve kültürel değerlerin korunması konusunda gerekli çalışmaları yapar.	Engellilere dair hizmet ve merkezleri de olan belediyeler bu hizmetleri vatandaş ya da değil diye ayırım yapmadan yapar.	
---	--	--	--	--

6360 Sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi Ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması İle Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla (<http://www.mevzuat.gov.tr>) birlikte on dört adet daha büyükşehir belediyesi oluşturulmuştur, bahse konu on dört adet Büyükşehir Belediyesi kurulan iller; Aydın, Balıkesir, Denizli, Hatay, Malatya, Manisa, Kahramanmaraş, Mardin, Muğla, Ordu, Tekirdağ, Trabzon, Şanlıurfa ve Van'dır (6360 SK, m.1, 1. fk). Ayrıca aynı kanunla Adana, Ankara, Antalya, Bursa, Diyarbakır, Eskişehir, Erzurum, Gaziantep, İzmir, Kayseri, Konya, Mersin, Sakarya ve Samsun büyükşehir belediyelerinin sınırları il mülki sınırları olarak belirlenmiştir (6360 SK, m.1, 2. fk).

Halen Türkiye'de 81 il (<http://www.illeridaresi.gov.tr>) ve bunların 30'unda büyükşehir belediyesi bulunmaktadır (<http://www.ivdb.gov.tr>). Büyükşehir belediyesi olan iller; Adana, Ankara, Antalya, Bursa, Diyarbakır, Erzurum, Eskişehir, Gaziantep, İçel, İstanbul, İzmir, Kayseri, Kocaeli, Konya, Samsun, Sakarya, Şanlıurfa, Hatay, Manisa, Balıkesir, Kahramanmaraş, Van, Aydın, Denizli, Tekirdağ, Muğla, Mardin, Malatya, Trabzon ve Ordu'dur.

Sonuç

Ulus devlet sınırlarının küreselleşme ve ulus ötesi hareketlerle birlikte hızla zayıflaması ve geçirgen hale gelmesi, bu hareketlerin ulus devletlerinin toplumsal yapı ve ekonomik durumunu hızla etkiler hale gelmiştir. Ülke dışındakiler ve ülkede yaşayanların tabiiyetten bağımsız olarak, bu hareketlerle birbirlerini etkiledikleri ortadadır. Sınır ötesi hareketler birçok şekillerde olabilmekte ama bunların başında iktisadi kaygılar ve göç hareketleri gelmektedir. Şüphesiz ki ulus ötesi hareketlerin yalnızca olumsuz olarak değerlendirilmesi mümkün olmayıp olumlu etki yapması için çalışma yapmak gerekmektedir. Günümüzde ne küreselleşmenin ne de insani, hukuki vb çeşitli nedenlerle göç hareketlerinin tamamen durdurulması pek mümkün gözükmemektedir.

Hal böyle olunca bu hareketleri stratejik ve doğru yönetebilmek önem kazanmaktadır. Bu hareketin içinde bulunanlarca ilk karşılaşacakları hareket, bu hareketi ortaya koyacak kişiler son derece önemlidir. Yasalarımız bu tür hareketin içinde yer alanlara ne tür muameleler yapılacağı, bu konudaki yetkili ve görevlileri belirlemiştir. Bu bağlamda, merkezi idarenin uzantısı olan valiler ile yerel yönetimlerin başında olan belediye başkanları bariz olarak öne çıkan kişiler olmaktadır. Büyükşehir belediyelerinin son dönemde sayısal olarak artmış olması ve ülkemiz nüfusunun büyük kısmına hizmet götürüyor olmaları diğer belediye başkanları yerine büyükşehir başkanlarını öne çıkarmaktadır. Ülkemize gelecek olan ulus ötesi hareket içindekilerin illerde ilk karşılaşacakları bu yetkililer, onların uyumu, onlarla uyum ve bu hareketin olumlu olarak netice vermesi anlamında son derece kritik bir pozisyonadırlar.

Valiler ÷lkeye giriş yasağı koyma, ÷lkeden sınır dışı etme kararı alma, vize verme ya da uzatma, iptal etme, ikamet izni ve seyahat belgesi verme, uluslararası koruma başvurularının yapılması, kabul÷ ve m÷lakatlarının yapılmasının yanında kişisel verilerin alınması, vatansızlıkların tespitinin yapılması yetki ve görevinin yanında idari gözetim ve idari para cezası verme karar ve yetkisine de sahiptirler. Belediye başkanları ve özellikle geniş etki alanıyla büyükşehir belediye başkanları kanunda açıkça belirtildiği gibi, orada yaşayan herkese belediye hizmetlerini götürmek, belde sakinlerinin mahalli müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak, onları bilgilendirmek, yardımlardan yararlandırmak, ikamet edenler arasında sosyal ve kültürel ilişkileri geliştirmekle görevli ve yetkilidir. Belde sakinlerine bu hizmetler giderken aynı zamanda bu sakinler belediyenin kanunlara dayanan kararlar, emir ve duyurularına uymak ve bir takım vergi, katılma payları vb.lerine de katılmakla sorumludurlar.

Ulus ötesi hareketlerde farklı yasalarla çok geniş yetki ve sorumluluklarla donatılmış olan vali ve belediye başkanları özellikle büyükşehir belediye başkanları yukarıda belirttiğimiz ulus ötesi hareketlerin başarılı bir şekilde yönetilmesi, bu hareketlere katılanların uyumu ya da bu hareketlere katılanlarla uyum bağlamında ulus ötesi etkiye sahip bir konumdadırlar. Bu konumları ulus ötesi hareketlerle uyum kadar bu hareketleri yönlendirme ve yönetme güçlü ihtimalini de içinde barındırılmaktadır. Bu bağlamda söz konusu yetkililerin özel ve stratejik eğitimlerden geçirilmeleri ve ÷lkenin duruşunu tam olarak kavrayabilmelerinin sağlanması söz konusu ulus ötesi hareketlerin başarıyla yönetilmesinde yadsınamaz bir yere sahiptir.

Kaynakça

Başoğlu U., Ölmezöğulları N. ve Parasız İ., (2001). *Dünya Ekonomisi*, 2. B, Ezgi Kitabevi, Bursa.

Boccagni, P. (2012). "Rethinking Transnational Studies Transnational Ties and The Transnationalism of Everyday Life", *European Journal of Social Theory*, 15(1), 117-132.

Brees, I. (2010). "Refugees and transnationalism on the Thai–Burmese border", *Global Networks*, 10(2), 282-299.

Carling, J., & Pettersen, S. V. (2014). Return Migration Intentions in the Integration–Transnationalism Matrix. *International Migration*, 52(6), 13-30.

Cidell, J. (2012). "Fear of A Foreign Railroad: Transnationalism, Trainspace, and (im) Mobility in The Chicago Suburbs", *Transactions of the Institute of British Geographers*, 37(4), 593-608.

Deniz, T. (2014). "Uluslararası Göç Sorunu Perspektifinde Türkiye", *TSA*, 18(1), 175-204.

Deutsch K. (1969). *Nationalism and Social Communication. An Inquiry into the Foundation of Nationality*, Cambridge (Mass.), MIT Press.

Dieckhoff A. Ve Jaffrelot C. (2010). *Milliyetçiliđi Yeniden Düşünmek*, Çvr Devrim Çetinkasap, Yayına Hazırlayanlar, İletişim Yayınları, İstanbul.

Global Networks. (2014). Ecuadorians in Barcelona, Madrid and Milan: the role of individual resources, organizational engagement and the political context. 14(1), 80-102.

Kevük S, (2006). "Bilgi Ekonomisi", *Journal of Yasar University*, Cilt:1, Sayı:4, ss. 319-350.

Koçak, Y. ve Terzi, E. (2012). “Türkiye’de Göç Olgusu, Göç Edenlerin Kentlere Olan Etkileri ve Çözüm Önerileri”, KAÜ-İİBF Dergisi, 3(3), 163-184.

Kütük B. Ş. (2015). Hollanda’da Yaşayan Türklerde Kimlik Ve Ulusötesi Medya Kullanımı, Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Bahar (22), ss.203-218.

Lee, H. (2011). “Rethinking Transnationalism Through the Second Generation”, *The Australian Journal of Anthropology*, 22(3), 295-313.

Özdemir, H. (2012). “Türkiye’de İç Göçler Üzerine Genel Bir Değerlendirme”, Akademik Bakış Dergisi, 30, 1-18.

Özen Ç., vd. (2013). *Uluslararası Örgütler*, Editörler Çınar Özen, Özgür Tonus, Anadolu Üniversitesi Yayın NO: 2920, Açıköğretim Fakültesi Yayını No: 1877, 2. B, Baskı: Anadolu Üniversitesi Web-Ofset Tesisleri, Eskişehir.

Öztürk C., (2016). Kamu Yönetiminde Stratejik Yaklaşımlar, Sage Yayınları, Ankara.

Schiller G., Basch, N. G. L. ve Blanc-Szanton, C. (2006). Towards a Definition of Transnationalism Introductory Remarks and Research Questions. *Annals of the New York Academy of Sciences*, 645(1), ss.9-14.

Sirkeci İ. (2012). Transnasyonal Mobilite ve Çatışma, *Migration Letters*, Volume: 9, No: 4, ss. 353 – 363 ISSN: 1741-8984 & eISSN: 1741-8992.

Stephen C. ve Miller M.J. (2008). Göçler Çağı, Çev. Bülent Ugur Bal ve İbrahim Akbulut, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, İstanbul.

Şemşit S. (2010). Avrupa Birliği Göç Politikasının Güvenlikleştirilmesi ve Dışsallaştırılması: Türkiye’ye Yansımaları, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, İzmir.

Şimşek, D. (2012). Identity formation of Cypriot Turkish, Kurdish and Turkish Young People in London in a Transnational Context, Doktora Tezi, Londra: City University London.

Taşçı, F. (2009). “Bir Sosyal Politika Sorunu Olarak Göç”, *Kamu-İş*, 10(4), 177-204.

Tekeli, İ. (2008). Göç ve Ötesi, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul.

Thomas F. (2000). *The Volume and Dynamics of International Migration and Transnational Social Spaces*. Oxford: Oxford University Press.

Uysal A., (2015). “Bir Diaspora Mekânı Olarak Londra Türk Okulları”, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi The Journal of International Social Research*, Cilt: 8, Sayı: 41, Aralık 2015, www.sosyalarastirmalar.com, Issn: 1307-9581, ss.756-768.

Yılmaz, A. (2014). “Uluslararası Göç: Çeşitleri, Nedenleri ve Etkileri”, *Turkish Studies – International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 9(2), 1685-1704.

http://cografyaharita.com/haritalarim/3g_dunya_siyasi_haritasi3.png

http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_yazimkilavuzu&view=yazimkilavuzu

<http://www.turkiyeharitasi.gen.tr/turkiye-siyasi-haritasi/>

<http://www.ivdb.gov.tr/pratik/oranlar/buyuksehirler.htm>

<http://www.mevzuat.gov.tr/>

http://www.illeridaresi.gov.tr/ortak_icerik/illeridaresi/İl%20ve%20İlçe%20Kuruluş%20Tarihleri.pdf